

نگارنده: سینا یوسفی

عنوان پایان نامه: بررسی مقایسه‌ای تاثیر استفاده از منابع مختلف پلاسمای غنی از پلاکت بر روی روند ترمیم زخم‌های برداشتی در سگ‌ها

چکیده:

ترمیم زخم یک فرآیند پیچیده و چندمرحله‌ای است که عوامل رشد مشتق از پلاکت‌ها می‌توانند در تسریع آن نقش کلیدی ایفا کنند. این مطالعه با هدف بررسی و مقایسه تأثیر منابع مختلف PRP شامل اتولوگ (خودپیوند)، همولوگ (هم‌گونه) و هترولوگ (ناهم‌گونه) بر روند ترمیم زخم‌های پوستی تمام ضخامت در سگ‌ها طراحی شده است. در این پژوهش تجربی، بر روی پنج قلاده سگ سالم، در ناحیه پشتی-سینه‌ای چهار زخم دایره‌ای به قطر 30 میلی‌متر ایجاد شد. به ترتیب، هر زخم با PRP اتولوگ، PRP همولوگ، PRP هترولوگ و سرم فیزیولوژی (گروه کنترل منفی) تحت درمان قرار گرفت. تزریق‌ها به صورت زیرجلدی و در چهار نوبت به صورت هفتگی انجام شدند. ارزیابی‌های بالینی شامل پلانی‌متری دیجیتال در روزهای مختلف و بررسی‌های هیستوپاتولوژی در روزهای 10، 17 و 28 پس از ایجاد زخم انجام شد. نتایج حاصل نشان داد که هر سه نوع PRP در مقایسه با گروه کنترل باعث بهبود قابل‌توجه روند ترمیم زخم شامل کاهش مساحت زخم، افزایش اپیتلیالیزاسیون، رگ‌زایی، تکثیر فیبروبلاست‌ها و سازماندهی کلاژن شدند. اگرچه از نظر آماری تفاوت معناداری بین گروه‌های دریافت‌کننده PRP مشاهده نگردید، اما گروه همولوگ در برخی شاخص‌های بالینی و بافت‌شناسی عملکرد نسبی بهتری داشت. یافته‌های این تحقیق با نتایج گزارش‌شده در مطالعات قبلی هم‌راستا بود و اثربخشی مثبت PRP بر ترمیم زخم را تأیید کرد. این مطالعه نشان داد که در شرایط خاص بالینی مانند محدودیت در تهیه نمونه خون از حیوان بیمار، می‌توان از PRP همولوگ

یا هترولوگ به عنوان جایگزین قابل قبول بهره برد.

واژگان کلیدی: ترمیم زخم، پلاسمای غنی از پلاکت، سگ، اتولوگ، همولوگ، هترولوگ، اپیتلیالیزاسیون، هیستوپاتولوژی